

Karampana

Godina:
**OD
ENERGIJE**

Broj:
UZ ŠTERIKE

Adresa:
**NEVIDLJIVA
JERBO NEMA
KIŠE**

OGLEDALO NARAVI KOTORSKIJEH

CIJENA 5 NOVIH

KOTOR, MARČA 1975.

RUKOPISE ĆEMO MJESTO PARA
ULOŽIT U POPRAVAK ONIJEH
BUŽA DA NAM OBAJA NA IDE
SOTO

RAPORT KARAMPANE

Svi smo mi ponosni za naše portune,
A to su postale jame smeća pune.
Još jednim detaljom Kotor ponosi se,
Preko pustih palaca puste žice vise.

Ma sve je to bolje nego neprilike,
Kad »Elektroboka« raskopa pločnike.

Gradani Kotora jednu tajnu znaju,
Da djeca po pjaci na lopte igraju.
Svi znamo da dijete igrati se mora,
I da za to treba prikladnog prostora,
Ovako nam djeca miliciju znaju,
Jer »džandara-lupeža« s njom stalno igraju.
(Nastavak na drugi foj)

oliti turistički vodič kroz Kotor

Ima li ljepšeg grada od Kotora
Što je u zalivu plavo-šporkog mora,
Mnogi su njega narodi gradili,
a drugi ga opet do temelja rušili.

Iliri i Rimljani ovdje su bili,
Grci trgovinu sa njima vodili,
Zatim su bili strašni Saraceni
i Vizantijci svačim opremljeni.

Mlečani su probali da ga polatine,
Turci su ga tukli topom sa visine.
Francuzi mu sasvim uništiše flotu,
od Austrije jedva osta u životu.

Netragom su nestali silni osvajači,
nema više sile da grad ovaj tlači,
živimo u doba kad je svima bolje,
kad sve zavisi od naše volje.

Kotor sačuvan od vjekovne bure,
stoji danas kao spomenik kulture.
Ali spomenici na grobljima stoje,
i u zaboravu broje dane svoje.

Sve »civilizacije« što su ovdje bile,
pečat svoj su gradu jasni ostavile,
mi vičemo na njih što su ga rušili,
ma kroz doba ovo nismo bolji bili.

Gdje su drugi rušili sve ognjem i mačem,
Mi smo prepustili sredstvu mnogo jačem,
Pustili da samo polako propada
I da niko ne brine oko ovog grada.

I od spomenika sa zubom vremena,
Može biti uskoro samo uspomena.

Kada putnik dođe na kotorsku rivu,
Odmah može vidjet našu bruku živu:
Svuda leži smeće, profundana riva,
A po ulicama foša se razliva.

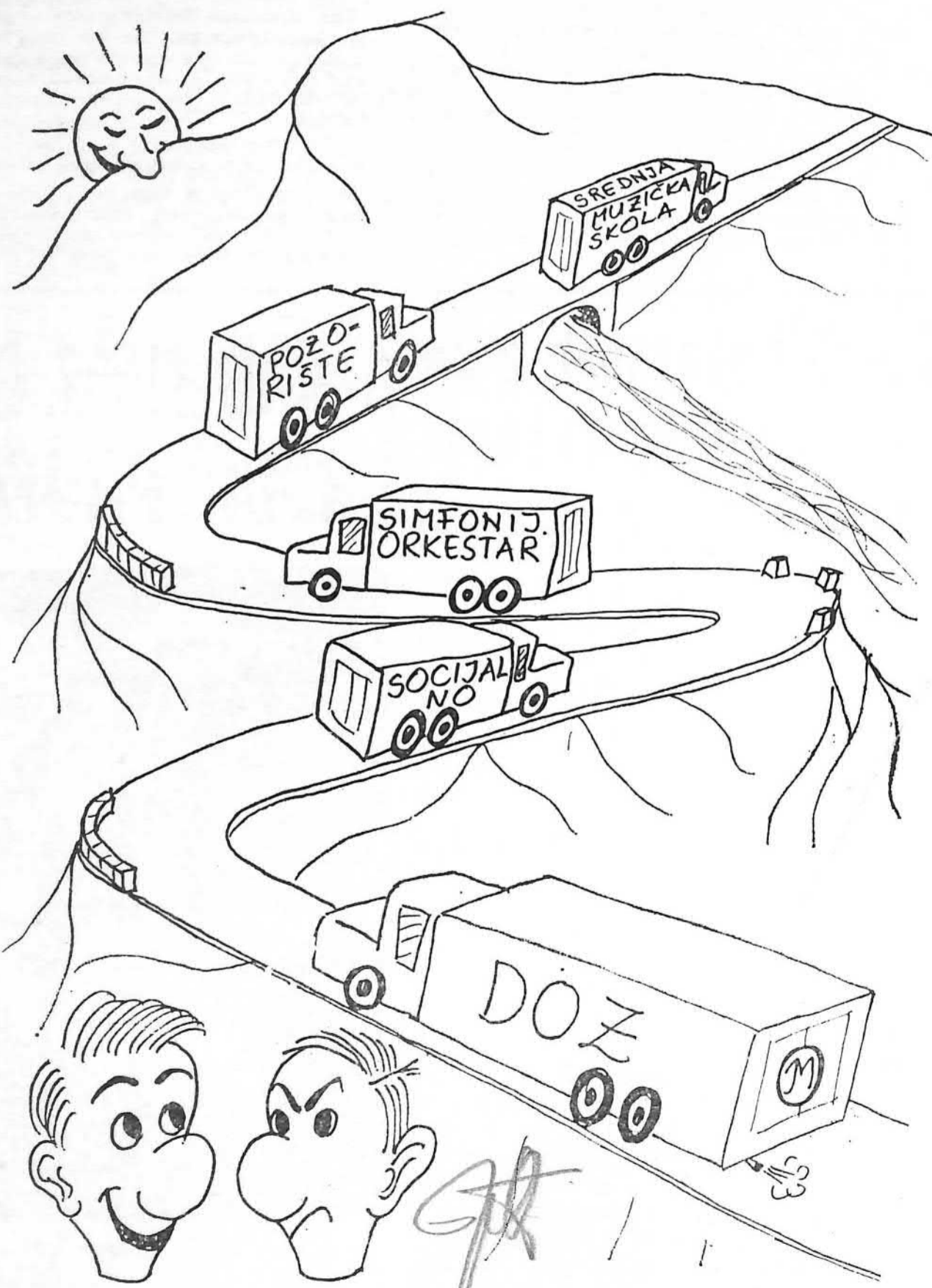
Provaljene ploče, ferali ugasli,
Zvonici, palate u smokve obrasli,
A da nam sramota bude još i veća,
Bedemi su postali deponije smeća.

Kada se pogleda po pjaci od rive,
Kojoj se furešti svi odreda dive,
Svakoga ufati prava »mala snaga«,
Što smo učinili od ovakvog blaga.

Ako vam se pripiša — ništa to ne mari,
Tu pri ruci nalazi se Lapidarij stari,
A provajte samo ulicama proći,
Kada kiša pada i po mrkloj noći.

Gazićete najprije vodu do koljena,
Ili će vas bokarićem zalit neka žena,
Ma ste dobro pasali, ako vas iz mraka,
Ne strefi u čelo »nepoznata« šaka.

Ni po danu proći nije ništa bolje,
Jerbo svuda ima svakakve nevolje,
Pločnik je propao i nema mu spasa,
Mada navijamo za njeg' svi iz glasa.

KAKO JE KRENULO, TOKAT CE NAS DA KOČIMO UZBRDO !!!

R A P O R T K A R A M P A N E

(Nastavak sa prvog foja)

A kad se iz grada na tvrđavu krene
To prestavlja nama posebne probleme.
Pošto niko ne pazi na naše bedeme,
U drače zrasli, šporiki i zasrani,
Iz godine u godinu, gori nego lani,

A bogatstva takvog nidje u svijet nema,
Samo što poslovnost i duh naš drjema.
Sve čekamo da dode neka sila jača,
Da se do tvrđave pravi uspinjača,
Da se bolje vidi sva šperka rabota,
Možda inat nečiji a naša sramota.

Da se nešto pitam ja-Karampana,
Ja bih nad Kotorom sva infotana.
Napravila paravan, pa da se ne vidi,
Da ne mora Kotoranin njega da se stidi,
Jer je grad preživio nevere i bure,
A sad propada od naše »kulture«.

Stari kotoranin i kako to postati

Stari Kotoranin — kako to ponosno zvuči.
Stari Kotoranin hoda gordo svijetom i misli
da je dovoljno da kaže odakle je, pa da mu svi
skidaju kape, turbane, sombrero i cilindre.
Stari Kotoranin ima sve osobine čovjeka tipa
homo sapiens — kičmu napravljenu od gume (iz
fabrike »Bokeljka«), laktove od nerđajuće bronz
(iz Livnice) itd., ali mu fali ono osnovno — srce.
Čuje se da će umjesto njega ugrađivati digitron
— kompjuter (iz Banke).
Stari Kotoranin nije niti Stari niti Kotoranin
ako ne zna što se vari u pinjatu komšije, ako ne
zna kakva je onomad bila stolica tetki od kumove
babe ako ne zna koji ga je kojoj skalumao — ma
se nikada ne osvrće da vidi što se čini u njegovu
avliju.

Stari Kotoranin se tendi u svašto — ako treba,
on će napraviti novu atomsku bombu, riješiti će
svjecku ekonomsku krizu, osvojiti Mont Everest,
pobijediti u kvizu »Sve ili ništa«, samo nema pa-
cijence da se bavi tako sitnijem rabotama.

Stari Kotoranin se poznaje po mirisu — iz nje-
ga vonja umideca, ranjkatavost i grančavost, iz
njega bije koncentrat ape raznijeh pitura kojima
je premazan.

Stari Kotoranin je prvak svijeta i okolice u
prerušavanju — on uvijek ima na lageru onoliko
faca koliko je potrebno za razne prilike i nepri-
like.

Stari Kotoranin ide u korak sa modom — svaki
pravi Stari Kotoranin nosi u špag od jaketuna ve-
liku kolekciju bandijera i amblema da su mu vaz-
da pri ruci.

Stari Kotoranin je prvak u plivanju i ronjenju
(nije u »Primorca«) — kako god pao u vodu, vaz-
da mu je glava vanka.

Stari Kotoranin ima čulo vida — oči su mu
tako podešene da vide u mraku, iza kantuna i kroz
zidove, a posebni uređaj omogućuje da se registru-
je svaka pojava brzinom od milijardu kombinacija
u sekundi.

Stari Kotoranin ima čulo sluha — lijevo uho
mu je zakrčljalo, a desno mu je kao kod amblema
»Edison-Bel-Penkala«, pa se obično na njega stav-
lja orden »Zlatno uho«.

Stari Kotoranin ima dar govora — njegov je-
zik je kombinacija zmijskog i papagajskog, hitar
je i oštar, ali do sada nije zabilježen slučaj da je
neko dospio u bolnicu uslijed iščašenja jezika, ma-
da su neki što su ga previše upotrebljavali dospjeli
u karaklak.

Ostali organi kod starog Kotoranina su sasvim
zakrčljali ili su u niskom stepenu razvoja.

Međutim, danas je svima nama jasno kolike su
prednosti statusa Prvog Starog Kotoranina. Da
bi ste i vi to postali, učinite sasvim sitnu i jed-
nostavnu stvar, budite kao i On.

Ovijem oglašavam da
sam zamijenio Fiorela i po-
čeo praviti vrlo kvalitetne
štramace za potrebe našeg
naroda kotorskoga.

Stari Kotoranin
kod Kina.

Prijatelji onoga iz Liv-
nice javljaju nam da čim
se vjerio, drugi dan su ga
vidjeli kako čera magarca
sa tovarom drva preko ma-
gistrale.

Lične vijesti

Naš čuveni lovac što je
član i cetinjskih lovaca
imao je veliki uspjeh. Ulo-
vio je jednog jazaveca, po-
la jarebice i orla pod ob-
lake.

Poznati kapetan od ve-
likih brodova imao je
neki dan baksuz. Bio je
rotu od Bara do Kotora za-
mijenio okeanom pa je de-
stregao auto.

Poznati mehaniko i špor-
tista nas je obavijestio da
ove godine neće navijati
za »bile« a da mu Šura ni-
ko ne spominje barem dvi-
je godine.

Kapetan od pumpe stanice
nam se žali kako u Austri-
ji ima više semafora nego
zvijezda na nebu, pa je
jedva skapulao.

Dva konobara iz Ek-pre
sa obavještavaju onu šinjo-
ru što je kad joj se prešlo
u štetu, zaboravila onu sla-
ninu i lignje, da ih više ne
traži, jerbo su se oni na-
sladili.

Onaj na pjaci od rive
stavio je u izlog za novu
godinu jednu praznu škri-
nju od sto godina ne bi li
dokazao komisiji za pori-
jeklo imovine da kod nje-
ga nema što tražiti.

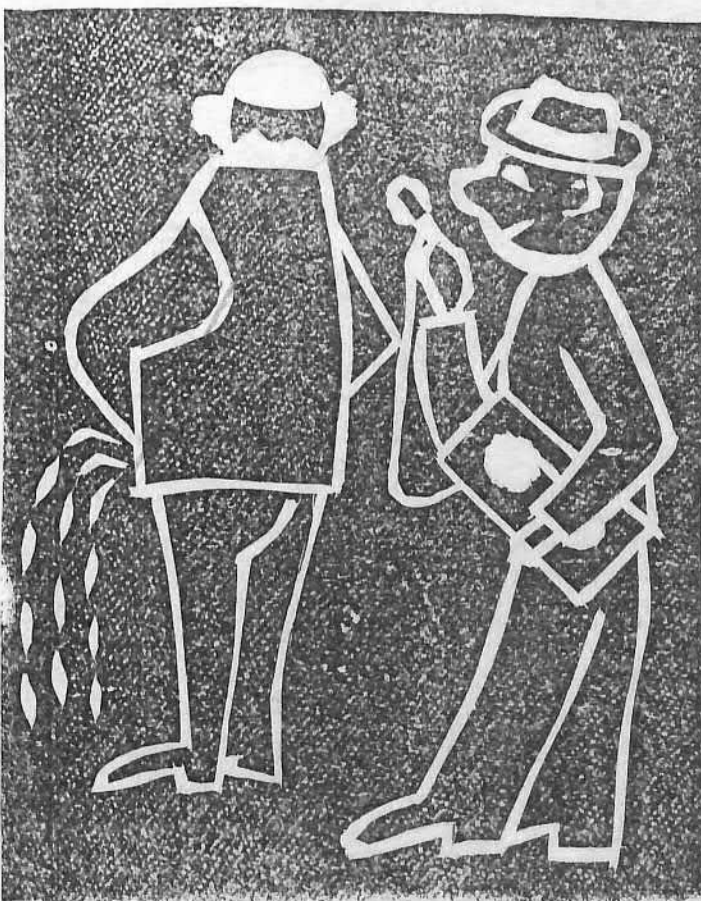
Guljoč ima najbolje auto
u Kotor, jedino što kad ga
ubaci u drugu vozi četvr-
tom.

Mike se žalila doktoru
da slabo čuje jerbo prije
n koliko nije mogla razli-
kovati zvono na vrata od
kuće nego je trčala na te-
lefon i vikala: »Alo, alo,
ko zove?«

Deset kotorskih a ne božjih zapovjesti

1. Ne dirajte gradsku kanalizaciju jer je istu pos-
tavila pokojnia Austrija ili oni prije nje, po-
što su starine zakonom zaštićene.
2. Obavezno izgradite još koju fabriku jer ove
sadašnje imaju slab kapacitet zagađivanja
vazduha.
3. Skalinade od San Đovana ostavite kakve su a
po mogućnosti ih još malo polomite i napunite
dračama, pa da barem nešto zapinje strancima
u našem gradu.
4. U našim samoposlugama mora da radi samo po
jedna kasa kako bi od velike gužve izgledalo
da su vazda pune kupaca.
5. Gradske ulice i trgove, ako se usudi ko da očis-
ti, napravio je najveći smrtni grijeh, jerbo je
to radi konzervacije.
6. Najstrože se zabranjuje pitati prodavce u na-
šim prodavnicama koliko što košta.
7. Ne smije se niko žaliti da nema škurog kruha
jer je i onaj polu-bijeli dovoljno crn.
8. Ne pitaj taksistu da uključi taksimetar jer je
isti više za ukras nego za upotrebu.
9. Ako te konobar usluži za po ure, nemoj mu za-
hvaljivati, jer bi istome to moglo ući u krv a
ta bi epidemija bila vrlo opasna po ugostitelj-
stvo našeg grada.
10. Ako kakvo uvjerenje u Opštini dobiješ za mje-
sec dana, odmah u najbližoj crkvi zapali svi-
jeću za pokoj duše dotičnog službenika, jer je
isti od velike revnosti već sigurno umro.

A KAD NAM DAJU DRUGI PROGRAM

DRAGI GLEDAOČI ODGOVORNI DRUG UPRAVO
VAM DOKAZUJE BRIGU TELEVIZIJE ZA TV
PREDPLATNIKE KOTORSKOG PODRUČJA....

OD ŠURANJA DO PAZARA.....

PREPORUKA SA SAVJETOM

Preporuča se Višoj pomorskoj školi da svojim radnicima koji idu u penziju i dalje kupuje za regal i dugo sjećanje »skupocjeni« ručni sat marke »RAKETA« jerbo se isti prodaje na kilo a i po komadu ne košta više od 200 dinara. Na regal se kao i dosad može čekati i više od dvije godine samo se ne smije desiti da se kupe onako »jeftini« satovi od 1600 dinara kao što su to učinili onijem penzionisanim profesurima.

Medicinski centar je mnoge svoje radnike uputio na polaganje vozačkih ispita da bi se, kako čujemo, osigurao. Naime, otkad je na snazi novi zakon o bezbjednosti saobraćaja, sve je manje udesa.

Kakvo je vrijeme došlo, izgleda da će uskoro više koštati polaganje vozačkog ispita nego kupovina auta.

Jednom našem doktoru pacijenti su za dobro liječenje obećali vina za regal. I naš ti doktor ne bi lijep, već sa onijem svojim velikim autom pode za regal i uze dvije demizane da bi vino imalo de stati. Kad su ga pacijenti vidjeli imali su past u nesvijest. Ali, ipak se dosjetiše pa jednu demizanu na puniše vinom a drugu kao »slučajno« slo-miše.

Jedna šjora iz grada nas je zamolila da se izvinemo onome doktoru preko »Karampane«, što mu je u nefalj mjesto koverta s parama dala kovertu sa priznanicama od struje.

Kavčanima i Krivošijanima poručujemo da će im oni njihovi biti krivi ako putevi ne budu kako treba.

Jedan naš iz samoposluge dokazao je da se možemo i mi kao i Rusi kupati u sred zime pa je za novu godinu skočio u more skupa s autom.

Ovijem se putem javno izvinjavam onome trgovcu s raskrsnice što sam mu zdiplio onu vreću cukra kad je bilo poskupljenje. Vazda smo bili dobri prijatelji ali me isto nije nikad častio kao taj put. Pozdrav,
»Doktor«

Pošto je prošlogodišnji karneval bio raden u organizaciji grupe građana, ovoga puta smo to napravili u porodičnoj režiji.

Jedna od sestara u bolnici vidjela je slike svog šefa i uzviknula: »Jao, doktore, je li vam ovo pokojni tata«.

Odlično očuvan gliser, na koji su se mnoge lijepile, prodajem jeftino jer mi za te rabote više nije potrebit. Špadola

Integracijom kotorskih srednjih škola vidno je unaprijeđena nastava i stvoreno je dosta novina. Jedino je jeftino ostalo po starom a to je da oni tanto jedna grupica prosvjetnih radnika odlazi na podučavanje iz bridža i ostalih društvenih igara.

Novoformirano komunalno preduzeće već je svojim prvim potezom zadivilo sve građane. Od radnika Elektroboke primljene su tako one ulice što su bile raskopane da se sad ne zna jeli to Kotorska ulica ili turska kaldrma. Nećemo ni spominjati veliku azurnost oko portuna od Bizanta, de stalno me-

rda, iliti naški rečeno govna, plutaju a stari spominju imena naših dičnih stručnjaka, nećemo ih mencovati.

Iz mjerodavnih izvora saznajemo da će Klub društvenih radnika uskoro promijeniti ime u Klub društvenih problema.

Bivši je ministar napravio baš lijepu feštu od kuće. Na večeru za dvadeset druga sparićana je jedna kokoška da su se svi dobro najeli i napili pa je još i pjesma pala. Kad vi još kažemo da je glavni organizator od fešte bio oni što mu velike dlake sad niču, biće vam sve jasno.

Što voće se čakula po gradu da će uskoro inšpekcija pregledati bombonjeru ispod sata, de oni trojica svako nekoliko arivavaju sa onim bijeljanskim vinom u demizane i tu vataju arije. Rado bi im se pridružio i jedan četvrti ali je slabe kupovne moći pa se sve vrti neće li ga onaj što je vazda bambat pozvati na bicerin.

Godinama kukamo kako smo na moru bez mora, jer nam nema ni brodova ni nikakve dobre sreće. Ma kako stvari stoje, bolje bi bilo da za svaku sikurecu stavimo velike verige na Jadransku stražu. Jer ako ko i ariva, kada vidi da je lučka kapetanija postala skladište od krtole i kajmaka, mislje da je ovaj grad bez opštine i vlasti.

Najljepše molim sve drugove što su ušli u budućnost da ne zatvaraju vrata za sobom, kako bi i mi ostali malo provirili da vidimo kako je tamo.

Prošla godina bila je najuspješnija po izvozu za kotorsku privredu. Naročito smo izvezli dosta kadrova u Spuz.

Politička škola što je odnedavno počela da radi dobro je posjećena što se tiče slušalaca. Samo predavači dolaze neredovno.

Priča se kako se sada toka u graditi putevi i to sve fini asfalt, do svijeh sela raše kemune a to sve sporadi toga ne bi li se vrnuli natrag oni što su šjegli. Ma me sve nešto strah da se mjesto toga ovijem asfaltiranjem putem ne počnu dolaziti i ovi što su dosad u selo stajali.

U novosagrađenom i otvorenom studentskom domu stvari idu baš kako treba. Saznajemo da neki studenti mjesto reda prave... redaljke.

U sklopu proslava raznih jubileja, Karampana predlaže da se proslavi još jedan: desetogodišnjica primanja plate bez rabote u Pionirskom domu u Kotoru.

Jedn savjet onijema što mnogo pričaju a nikad ništa ne kažu: Neka se pridruže zavjeri ćutanja što vlada oko njih.

Kotorska bolnica užurbano dograđuje novo krilo u koje će se po svemu sudeći useliti porodiljno odjeljenje, pošto sadašnje ograničenje letrike garantira duplirani promet nede u oktobru.

Šef transporta jednog našeg preduzeća nema ni vozačku dozvolu akamoli da umije auto voziti.

Sve se nešto priča da ni prvi ni drugi maskenbal nijesu valjali ništa, ma ja znam neke što su u sitne ure pitali milicionera: »Skuzajte šjor poštiyer, de su vrata za izać«.

Čuveni kotorski brodovlasnici »Onazis« i »Niarhos« konačno su zakopali ratnu sjekiru i poslije velikih bulikana sada šotobraćo šetaju svako veče na pijaci. Najčešće obraduju jedan drugoga a kuku je trećemu ako je s njima. Poslovi kako čujemo idu dobro, naročito onome malome »onazisu« što prevozi ljeti furešte i stalno trlja ruke.

Javljamo vam tužnu vijest da čuveni evan delisti što smo ih u pasanom foju spomenuli nijesu više skupa. Sada ih možete vidjeti samo sabotom i nedjeljom jer je jedan pasao u drugu republiku.

Otvaranje nove škole svi smo pozdravili esim jednog »kapetana« što stalno kaluma je jer je izgubio postu za kalumavanje.

Onaj mali bašeti novinar što je nekad igrao fuzbal, grdno se zamjerio našem saradniku iz naselja »Kongo« zbog pisanja o nekim nagradama i satovima. Bogami nam se para da će stvar svršiti ili na sud ili u ono bife blizu.

Priča nam jedan profešur kako je na gradnoj muci bio u Novom Sadu jerbo nije znao ima li tamo kakvi hotel a pogotovo u Opatiji jer nije znao ima li autobus do Rijeke.

U izlozima naše lijepe knjižare mogu se vidjeti puške, fuzbali, magnetofoni, putne torbice i možda po koja knjiga još od pokonje Austrije. Ako udete da kupite na primjer Latinske izreke dat će vam kao džonje i Volterovu filozofiju. Ako pitate zašto je to tako, dobićete odgovor da su te dvije knjige došle u isti paket pa se tako i prodaju. Inače, blago nama, knjižara nam se zove KULTURA.

Malo poezije

DIREKTOR MI VIŠE NISI
SAVJETNIKOM SAD SI POSTA'
AL' ZA OVO VRIJEME DOSAD
ZDIPIO SI PARA DOSTA.

NAPUSTITE BASTION SVOJE MOĆI
PA POGLEDAJTE STVARNOSTI U OČI.

Neki se po našem gradu ubiše od truda.
Usta su im uvijek puna rabote.

Došao muž jedne iz grada malo kasnije
doma a žena mu ne otvara...
— Otvori draga, ja sam,
— Neću, bojim se.
— Ali čega, sam sam;
— Znam dragi, ali ja nisam.

O potrebi da se napravi novi vodovod za naš grad toliko se pričalo da su se diskusije... razvodnjile.

Kažu da je jedan radio sve po ključu pa da je sada iza brave.

P J A C A O D R I V E

PRVA PRIČA

Ponedjeljak

Mušterija: Dobar dan, šjor V....

V....: Dobar dan, izvontite, znate

Mušterija: Čuo sam da imate nekih dobrih i jeftinih mantila koje ste dobili iz Maribora.

V....: Imao sam moj šjor, ali nemam više, sve sam ih prodao ima već osam dana, bili su otični, po 250 dinara, ali kroz dva dana opet će mi doći pošiljka od 70 komada, već je na putu, ovi će biti puno bolji sa duplom postavom a biće skoro ista cijena.

(Mušterija se zahvalila i otišla)

Petak

U radnju o kojoj je riječ izlazi ista mušterija....

Mušterija: Dobro jutro, šjor V....

V....: Dobro jutro, izvontite, ke nova?

Mušterija: Oni mantili, jesu li vam došli iz Maribora?

V....: Zamislite samo, jučer došla pošiljka na poštu a oni je smjesta vratili nazad, kažu nečitka adresa, škandal jedan znate, i što sam mogao da radim, ništa, nego sam odmah nazvao firmu teletonom, sve im objasnio i tražio da mi hitno pošalju sve ponovo. Molim vas fino, navratite slijedeće setemane, biće ih sigurno.

Mušterija: Molim vas šjor V...., kada vam dođu da mi ostavite jednog.

V....: Oću, oću, ne brinite ništa, samo navratite čišće.

(Mušterija se zahvalila i otišla)

Petak za osam dana ponovo ista mušterija

Mušterija: Dobar dan, šjor V....

V....: Dobar dan, izvontite,

Mušterija: Jest li molim vas dobijali one mantile iz Slovenije?

V....: A, a, a, moj šjor, došli i prošli, malo ste zakasnili....

Mušterija: Ma ja sam navraćao svaki dan, vidjeli ste me....

V....: Znam, znam, ali evo da vam ispričam ukratko, juče me tačno u podne kad sam zatvarao radnju zovnuše sa pošte da mi je stigla pošiljka. Ja sam uzeo kolica i otišao na poštu te lično sve predigao i donio u butigu. Ostavio sam sve tako i poslije podne nijesam još deboto ni otpakovao a navalili ljudi i sve mi ih razgrabiše, svih 56 komada a da je bilo još toliko bilo bi prošlo, jer sam se sjetio vas i ostavio vam jedan, kad poslije gledam a ono falš na desnom rukavu pa sam ga spakovao i odmah vratio, ni za sebe nisam ostavio vjerujte, a šta mogu kad su mi poslali samo 70 komada, eto, oprostite....

Mušterija: A, da li će te uskoro opet takvih dobiti?

V....: Oćemo, kako da ne tamo ujesen, pa svakako dodite nede početkom oktobra.

Mušterija: Hvaa vam moj dobri šjor V...., i doviđenja.

V....: Doviđenja, navratite, oprostite, znate....

DRUGA PRIČA

Mušterija: Dobro jutro šjor B....

B....: Dobro jutro, kako ste?

Mušterija: Hvala dobro, a vi?

B....: Dobro, dobro, .. a vi sigurno za očale, jel'te?

Mušterija: Je; jes, ona jedna ručnica, znate, kako li se ono zove, što se okinula, ostavio sam ih u prošli utorak znate.

B....: Znam, znam, nego sam ih nede ostavio, a gdje... a, a, a, aha, dodite za po ure, biće gotove.

Mušterija: Dobro moj šjor, ionako imam nešto kupiti, pa ću navratiti u podne.

B....: Možete, izvontite, a najbolje je da dodete popodne, ja i tada radim.

Mušterija: Ali ja sam iz Tivta.

B....: A, iz Tivta, kako je u Tivtu, igra li se na buće?

Mušterija: Igra, igra, ne puštaju se buće iz ruka, nego kad ću ja doći za očale?

B....: Evo, evo, odmah ću ih završiti, samo da ih nađem de sam ih stavio, pa izvontite navratiti, biće gotove za 10 minuta.

Mušterija: A bi li bilo bolje da dodem u ponedjeljak?

B....: Možete, možete, u ponedjeljak ću vam sigurno biti gotove.

Mušterija: Hvala moj šjor B...., ja ću onda u ponedjeljak doći, hvala vam i doviđenja.

B....: Ajte, zdravo, adio.

PRIČA SE TU ZAVRŠAVA ODNOSNO NASTAVLJA ALI MI NEĆEMO TROŠITI DŽABE KARTU NEGO ĆEMO VAM REĆI DA BI U PONEDELJAK PROČITALI ISTU PRIČU.

TREĆA PRIČA

Pojavio se ON, jednog lijepog julskog jutra 74 godine, koračajući onim njegovim pomalo usiljenim kerakom. Preko ramena je zabacio otvoreno-kafenu vindjaku što ju je na popust prije mjesec dana kod Vlada kupio po sniženoj cijeni. Čim je ušao u vrata od grada i stigao na pjacu, ošacovao je sto pred gradskim bifeom, sjeo skino vindjaku i osjećajući da je znojav, ogrnuo je preko leđa. Konobar mu je, poznajući ga, odmah donio jednu crnu... dabome slađu kafu a ON je zauzeo pozu. Pomicao je suncobran čias lijevo čias desno jer mu u ovim godinama sunce škodi i kroz očale od sunca (koje je dobio na regal od jedne strankinje prije 14 godina) posmatrao svijet u prolazu Odmjeravao je svaku redom, od glave do pete, dajući svoje komentare što to voće sebi u bradu. Ipak, »Karampana« ne bi bila što jest da i to šaputanje nije ufatila i evo vam ga od riječi do riječi prenosi:

Pianissimo:

Vidi, vidi, noge, glava,
Što je krasna ona plava.
Butine joj tvrdo stoje,
kao, bogme, malo koje.

Piano:

Očima te lijepo striže,
joj, da mi je jadnom bliže
pa sa njom na bicikl nede poći
Eh, što mi neće na pamet doći.

Pianoforte:

Kod stranih mi je sad nešto slade
Nego kad bijah u dane mlade,
Ono, kad je radnja mi bila
Svakoj ženi slatka i mila.

Fortepiano:

Tada sam bogme u radnji svojoj
Razvijao stvari ovoj i onoj.
Poslije podne i u mrak prvi,
Radeći uvijek u znoju i krvi.

Fortissimo:

Vidite li onoj grudi,
Jao, pomagajte ljudi.
Popiću vala jednu na eks,
Da mi iz glave izade seks.

U FABULI I SASTAVU OVE TRI PRIČE UČESTVOVALI SU OVI: FIĆO, BRANKO, KRSTO, ZVONKO, KREŠO, ŠPIRO, JOVO, PERO, MATO, TONI, MILENKO PIPO, VIJEKO, KOKO i. t. d. ALI »KARAMPANA« SVIJE MA NAPOMINJE DA SU IMENA IZMIŠLJENA A NE ONA PRAVA, TAKO DA KO U NEFALJ NE BI POMISLIO DA SE TO NA NJEGA ODNOSI.

Malo čakule

Električni sat na ulazu u Livnicu često stoji na istom satu ali to ne znači da se tamo zna koja je ura.

Čuje se da su u kotorskoj opštini tek sada odahnuli. Naime, za delegata Interesne zajednice za puteve IV reda izabran je ka petan što ima najbolja kola ne samo u komuni nego i dalje pa će pripaziti da ih ne da đavolu do kraja.

Na jednom od sastanaka pao je prijedlog da rukovodioci u našoj opštini bu-

du razmješteni po svim okolnim mjestima, kako bi uvijek imao ko intervenisat kad naprimjer ljeti nema vode ili zimi struje.

Ako djeca i roditelji i očajavaju što više nema Pionirskog doma, tamošnji pedagozi nijesu se baš mnogo rasplakali. Možda je tome uzrok i to da su im plate za nerad ovih zadnjih godina uredno stizale. Tješimo se da se barem neko umorio, a to su građani koji na svakom sastanku raspravljaju o ovom problemu.

Kotor uskoro dobija top lanu za zagrijavanje stanova. Za pogon iste koristi će se energija utrošena na sastancima tipa »Živ mi Todol d ase drži govor«.

Od prije nekoliko podignuta je baš lijepa nova autobusna stanica za naš grad, baš onakva kakvu su nadležni obećali. Jedina joj je mača što se ne zna oće li nas »Tara« tužiti što smo joj onaj rashodovani autobus na njoj pretvorili u kondukt.

Čujemo da se naša Gumara preorijentisala na proizvodnju salvaomina, jerbo je taj artikal najpotrebniji našoj vrlo naprednoj privredi.

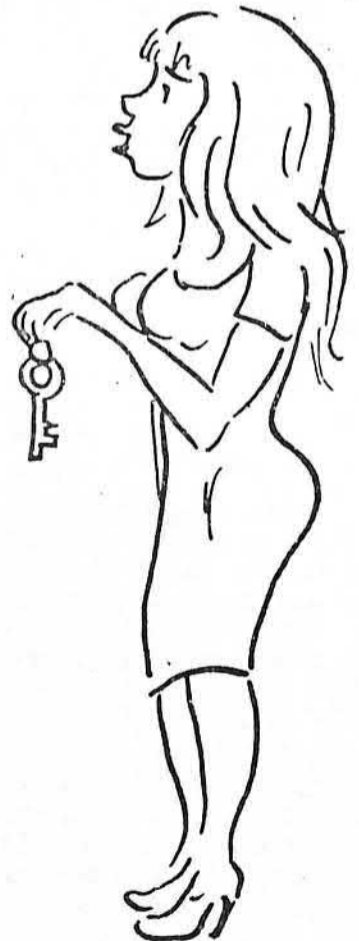
Ove godine nam je usred zime odebljala voda, ma bi ja više volio da su nam odebljale koverta s platom.

Naš grad uzeo je velikog učešća u ostvarivanju »Zelenog plana«. Tako je na gradskom satu zasadena jedna smokva, u zidine ima svakakve travurine a imamo i dosta bukava.

Saznaje se da u nekijem kotorskiem preduzećima nema više pantagana, a zna se da one prve bježe s broda koji tone.

Novi plivački bazen u otelu »Pjor« biće otvoren izgleda samo za nudiste jer nema kabina za presvlačenje.

Više mi zbilja ne smije niko reći kako Medicinski centar dobro stoji i nema problema, jer su neki dan doktori morali za svoju feštu da krađu garofule od porodilja.

Dobrotske novitade

Od kako su oni iz spedala od išempijanih počeli jesti dobrocke naranče, svi navijaju za »bile«.

Jedan bivši kapetan nam se razboljeo. Prije je za te prilike bio »neđeljar« pa onda »mjesečar« a sad je prešao u »godišnjake«. Prije bi uspio da nasuče brod a sad se nasukava sa ženskim rodom.

Nedavno je jedna naša šinjora videna ispred samoposluge sa lijepim plavim štambiljem ispod oka. Iako je svijema govorila da je udarila palica kad je cijepala drva, mi smo znali koja je ura, jerbo joj je u kući sve na elektriku.

Upozoravaju se svi gosti bifea u samoposluzi da ne bi činili bulikan u istom jer ona šefica ima »crni« pojas pa će ih tako »ispredačati« da ih ni rođena majka ne će prepoznati.

Dobročani raspisuju nagradu i to veliku ko im pronađe onog njihovog putara.

IZ MULA

Evo kopije poziva upućenog članovima uprave KUD »MUO« za jednu konferenciju:

Ojla, ke nova će si? One setimane si sikuro bio na ribe, ali gledaj za ovi put doći samo za jenu uru a skužaj, ela Svetoga ti Gracije, kad smo se već largali okraj da nešto učinimo po ovoj našoj kulturnoj tradiciji.

Adio.
Marač, 1974.

Prežidente,
Fičo, s. r.

Senzacionalna vijest stigla nam je s Mula. Poslije 150 godina kako su živjeli u miru i slozi, i tamo su počeli činjet gveru i to revolima. Ono jes da se pucalo u ariju i to radi mularije, ali je i to, tako mi Svetog Gracije, bilo dovoljno da se bježi kod koji.

SVE ZBOG NJEMU ZA INAT PUSTOG MESA

Ovaj događaj zbio se jednog majskog jutra prošle godine na našoj rivi rano ujutro, kad je bila slaba tramuntana. Događaj je istinit a sva imena izventana.

Pomoz mi brate Leso
Izješe mi kučki meso,
Jao, ruka, brate Filo,
Šest je kila tačno bilo.

Kupio sam but teleći
Mislio sam ga ispeći,
Što ću jedan doma reći,
bolje mi je će uteći.

Branko, Vlado, lele, kuku,
Odgrizoše mi desnu ruku,
Do prvog mi dajte pare,
Pa da kupim drugo jare.

Zahvalan ću vama biti
A i kučki već su siti,
Pamtit ću Vas božja vjera,
Dok je P..., vašeg Lera.

U Zavodu za biologiju od mora vele da je situacija sa svake strane crna, radnici po nekoliko mjese ci ne primaju platu a ono malo ribe kojom su se pre hranjivali potrovano je otpadnim vodama naših fabrika.

Neka zna i Karampana što se zbililo ovih dana, ovo vam je zadnja novost dogodi se nama pred nos.

Ispod crkve svete Vrače, malo niže u te drače, mahovinom i lišajem, ta ledina zarasla je.

Ali mladost, naša dika misli tu joj je prilika, da tu korov suzbijamo i na fudbal da igramo.

Ali vlasnik tako neće, no s kosijerom tu doleće pa beštima da se praši, da ih malo on preplaši.

Zato onaj crnog lica »naopaka je šestica« pregovarat s gazdom stade još ne viđeh takve jade.

Ma je gazda brijač stari oće momke da prevari on im traži svotu velju a rok daje za nedjelju, za nevolju njinu ljutu pola traži u valutu.

Ugovor se tu sastavi i stadion se napravi Postaviše i golove ali što će sad bez love.

Jedan momak tu je pravi, veli praviti ćemo se mutavi, jer ledinu mi smo očistili i dugove time podmirili.

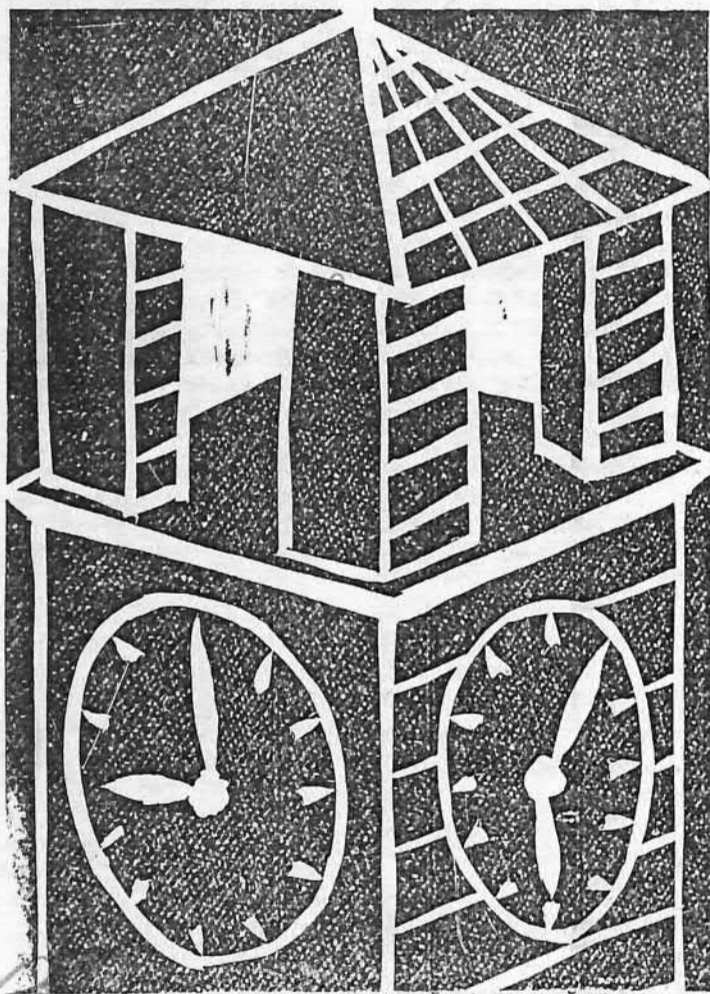
I na kraju sad se ne zna kakve će još biti muke, jer izgleda da je i sud sad uzeo stvar u ruke.

Saznajemo da su mnoge domaće i strane novine hitno poslale svoje dopisnike u Kotor da snime i intervjuišu našeg poznatog i glasnogovornog Tabčanina, koji se nedavno proslavio svojim podvigom.

Prije skoro mjesec dana taj je naš sugrađanin kao i svi drugi mirno prolazio mostom kod »fjorda«, kada je iz rijeke čuo krikove čovjeka koji je zvaao upomoć. Jedini

PODVIČ CODINE

od svih prisutnih, on je ne žaleći svoj mladi život, kako je sam izjavio, hrabro skočio na drob u nabujalu rijeku Škurdu n to reći se sa strujom od preko kilometar na uru spasio utopljenika, koji izgleda bolje pliva u vinu nego u vodi. Disanjem usta na usta vraćao ga je u život a zatim nabijao nogama u drob da mu iščera vodu. Na kraju ga je poveo svojoj kući gdje ga je utopilo i dao mu dobru marendu, što na najbolji način svjedoči o njegovoj humanosti. Spašeni mu se izgleda još nije zahvalio nego ga nešto sada traži, ma ne znamo zašto.

OVO JE JEDINI KRIVAC ŠTO U NEČEMU VAZDA KASNIMO!!!

VAŽNA OBAVIJEST

Iz fabrike televizora stigla nam je obavijest za sve građane našeg grada koji kupuju ove nove u koloru da mogućnost kvara može biti iz sledećih razloga:

1. Ako se cio ekran oboji u crveno to je zbog toga što vlasnik vazda ide u crkvu.
2. Ako ekran poplavi to je zato što mu je vlasnik plave krvi.
3. Ako ekran pozeleni to je zato što se vlasnik nikad ne ijedi.
4. Ako ekran nije nikakve boje, može biti da mu vlasnik u profesiji slabo radi s bojama.

Ima još nekih mogućnosti kvarova ali ovih nekoliko su najčešći u našem gradu pa smo ih zato i naveli.

TAMO NJIMA

SREĆEM IH DOSTA ČESTO
IMA IH BAREM DVJESTO
KOJI SU RADNO MJESTO
SHVATILI KAO PRIJESTO.

Novosti iz jugoceanije

Onaj od pompijera je objavio oglas kako je na strazi kao vatrogasac 100 godina a nema još ni 40 godina starosti.

Čuveni kotorski trgovac izjavio je da mu je od svih dužnika najteži onaj što ga zovu ČUDOVIŠTE.

Onaj fini bašeti gospodin što radi na vanjskoj trgovini, nedavno je uvezao iz Kotora u Zagreb pet-šest kila drobova, bumbara i ze lja da se pofali prijateljima kako se u njegovom gradu dobro ije.

Jedan iz odbrane izjavio je STR. POV. da je u onom kamionu od pošte što je na prevoz sletio u more bilo 54 milijarde dinara i da se on sprema da ih roni jer bi mu dali 10%.

U našem preduzeću postoji jedan veliki izumitelj. Njegovi izumi protive se svim zakonima fizike, jer u bidone od petnaest litara kad ih on napuni zrakom, može stati triest litara vina iz Stona.

Jedan naš stari službenik nam se žali kako mu je u ovu godinu sve krenulo nešto naopako. Prvo ga je pauk tramakavao kroz Titograd, pa su ga kaznili u Metkoviće jer mu je auto svijetlielo kao novogodišnja jelka a finalmente su mu zbog dva kila kafe zabranili dolaziti u Ploče godinu dana.

Bivši kapo od brodova izjavio je da on ne radi u nabavnom nego u komercijalnom sektoru.

U ovoj eri ograničenja električne energije možemo vam saopštiti vrlo važnu vijest. Izmišljen je način da se objed može kuvati na suncu. Ako ne vjerujete, pitajte onog kapetana sa Zlatnih njiva koji je taj svoj izum već provjorio i patentirao u uredu za patente.

Jedan naš inšpetur imao je grdne muke sa kontrolom na aerodromu. Imali su ga i zapatati jer su mislili da nosi paklenu mašinu, a on jadnik bio uzeo malo ružine s broda u škar toć kako bi u Direkciji i de facto dokazao da se brodovi slabo održavaju.

Fale nam se svi u preduzeću kako više ne trebaju ići na pjacu da kupuju jaja, pošto ih istijema snabdijeva onaj fini Prčanjot što radi u Kadrovska. Inače, on ne bi ni držao kokoške da mu svaka ne nosi po dva jaja.

ŠPOR (ts) KE NOVOSTI

Komentar Roka Škaljarina

Rogo, nema više zime. Sad ulazimo svi skupa u športsko društvo i nećemo se bar oko para karati jerbo ih niko neće ni imat. E, ma imamo spasiteljicu. Našu zajednicu od športa koja će imat para koliko god treba pogotovo ako bude išlo ono što mi tata kaže — samoupravni sporazum. Jer i ja znam da je i dosad to bilo nešto isto i sve smo lijepo pričali, ma nema para a opet znam da ima jer se sve vrti oko riječi VANKA. Imamo igrače iz vanka a nemamo para, idemo na turneju vanka da šparamo da imamo para doma dajemo salu što smo je za decu gradili onijema iz vanka i teren da igraju i sve tako.

Nego ja neću filozofat nego da vi pričam pomalo ovo što sám gledao i čuo od sviije naših športova, prvo mi je Bokelj dobro počeo pripreme i bogami pokazao da smo barem pametniji od Vardara da nam daju pare za onog što je glumio tragedije ove jeseni na teren mjesto da mi platimo njima što smo se zla liberali. Pripremi period je bio počeo štrajkom i nije se treniralo i ja sam sve ruke trljao jer je tako svake godine pa onda ide na bolje. A i utakmice što smo igrali kao lanik svi su nas tukli i Igalo i Orjen a najgore i nekakvi iz neke banje će idu nerotkinje. E, kako bi njih uredili oni iz Primorca što su u danskoj bili. Dali smo i dvojicu u prezentaciju, ma ne znam oće li to na bolje ispanut, jerbo makonja više ne govori po naški nego sve nešto po ruski kak poživaješ a onaj žuti je ionako žut a ne da ide u kinu pa da još više požuti ili da počne govorit po kineški pa da ovi drugi iz navale imaju skužu da ga tobože ne razumiju kad mu treba loptu dodat a moj Rodak isto dobro igra a što mi je milo sad je i oštar pa je onomad bio reko našem doktoru da ga čeka vanka kač se svršu utakmica a ovaj nije imao korada. Jao rogo što ćemo na proljeće čuda činjet. Trener nam je jako fin čovjek, ne bi ti on bože sačuva reko što onijema što sjede u one klupe od igrača jerbo nikad se ne zna može bit od onije stručnjaka i koju pometnu da čuje. Sad je najnovije da smo dobili novog Prežidenta od kluba, i molio bi sve navijače da mu ako što škroka nebi govorili »bog ti čire dao« jerbo ih on ima već dva a nebi valjalo da dobije još koji pa da nam brzo pođe ča. Sad čujem idemo na turnir crnogorskih ligaša. To je po tradiciji i milo mi je što idemo jerbo ako bude sve kako treba dobro će mo naučit kurs prve pomoći. Eto toliko za ovi put a za koji dan kad počnemo ovaj dio od proljeća nemojte kao u teatru utakmice gledat nego vičite kao ono na pjacu od rive kad kritikujete i upravu i igrače i trenera jer bi onolikom forcom mogli dobro pripomoć ovijem našijem jadovima bez kojih isto ne možemo i isto su nam mili iako vičemo. Pozdrav

ŠKALJARIN

Prvenstvo republike u karateu

Našem gradu ukazala se velika čast da bude domaćin najboljim karatistima republike, vjerovatno zato što su organizatori računali da ovaj novi sport treba što više popularisati u našem kraju gdje su ljudi po prirodi mirni. Jesu li u tome uspjeli, vidjeće se. Sam je sport vrlo interesantan za gledat a sigurno ste ga svaki od vas barem jednom provali iako ne znajući za njega. Vrlo je prost i sastoji se u tome ko će koga bolje macokat de pri je stigne. Prvo se postavi strunjača da bi bila mekota a onda dođu dvojica da se »takmiče«. Prvo se poklone jedan drugome u stilu »pokazat ću ti ja tvoga boga« a onda se počnu okretat i prežat jedan drugoga. To je kao prva faza a u drugoj počinju režat i urlikat ne bi li onom drugom učerali strah u kosti.

Sudije sve to mirno gledaju a mi kao posmatrači svako malo gledamo de su vrata za iziđ. Jerbo, što znaš, može se kojemu od takmičara što ombrat pa da krene da nam broji rebra. Treća je faza najbolja. Tada više nema vikanja jerbo su sigurno promukli nego počinje rebum bavanje. Sudije pišu poene za svaki kacot da bi se znalo ko će pobjedit. Tako na primjer pišu se dva boda kad ko koga mazne za vrat, tri boda za udarac pod škinu, slomljena rebra se posebno prebrojavaju i to na kraju. Kraj borbe je obično kad se jedan više ne može podić nego ga iznesu na portantinu. Može bit da se ovaj lijepi šport neđe drugo i drugačije upražnjava a mi smo ga vidjeli ovako kako smo vam spjegali pa ga vi igrajte i gledajte koliko vas volja.

Kako saznajemo »Bokelj« će morati pod hitno mijenjati ime pošto je isto vrlo nezgodno u ovom trenutku. Naime, naš čuveni sportski novinar ima nepo bitne dokaze da je »Bokelj« osnovan od strane policije i to one predratne, te je kao takav reakcionarnog karaktera. Zbog ovoga je uprava kluba imala hitan sastanak i odlučila da se pomenutom novinaru najtoplije zahvali na njegovom trudu da joj ukaže na veliku grešku kao i da istog svakom preporučiti kao primjer pravilnog dezinformisanja javnosti.

Za izgradnju nove sale za fiskulturu dali smo i još dajemo pare a sada svi oni koji bi trebalo da je koriste plaćaju i juhu i salamuru.

Primorac je uspješno završio još jednu tešku turneju i to po Danskoj. Stigle su najsrdačnije čestitke našim vaterpolistima koji su svojim nastupom potpuno mogli embrionalni razviti ovog sporta u toj zemlji, te zajedno sa svojim suprugama i dečicom ostali svjetlim slovima zapisani kao misionari danskog vaterpola.

Novim društvenim dogovorom riješena su napokon pitanja sportista u cijeloj zemlji pa i u našem gradu. Ipak napominjemo onijema što se akonto ovoga stalno biju pestima u prsa i zaklinju u poštovanje istog, da ni trenerima više neće biti plata kao direktorima nekog OOUR-a.

Čujemo da će se otel »Fjord« prihvatiti pokrovi teljstva nad bokserskim klubom ako se takav osnuje u Kotoru, pošto u njegovim prostorijama neki već upražnjavaju »plemenitu vještinu«.

Nije Športsko

Vječiti problem čovječanstva — odvoženje i uništenje smeća, u našem gradu je jednostavno riješen. Građani koji žive uz bedeme koriste ih za deponiju smeća, oni koji žive u gradu bacaju smeće direktno na ulicu, dok Mu ljani, Dobročani, Prčanjani i ostali uz more, bacaju smet u more ne bi li ga izravnali i stvorili livade po kojima će pasti naši domaći volovi.

RELI MIMOZA '75

Poslije dosta sušnih godina i nama se pružila prilika da posmatramo trke od auta, oću reć reli mimoze za ovu godinu. U vezi toga bio je veliki konfužion od priprema. Jedan je destregao cijeli auto ne bi li bio prvak, preduzeća su davala auta za trku u vidu reklame, a ni taksisti nijesu ostali bez svoga predstavnika.

Svi ljudi kroz zaliv su nam rekli da je toga dana bio pravi »bum«, jerbo je malo ko znao da će trka bit, pa je nastalo bježanje de je ko prvi stigao. Na katorskoj rivi jedan je izveo pravu egzibiciju sa autom bolju nego salto mortale, ma je sve dobro pasalo osim jednog jadnog fića što je ni kriv ni dužan bio rovinat. Na novom putu bila je brzinska vožnja koja je potpuno uspjela jerbo je put ostao netaknut, oću rijeć, vozilo se svuda samo ne na putu. Tu su se vidjeli i neki mehaniki koji su činjeli fintu da gledaju trku a ono u sebi molili boga neće li koje auto škrokat pa da poslije imaju ra bote. In fine, trka je bila više nego izvanredna, jer smo deboto svi ostali živi i zdravi.

Direkcija »Fjorda« nije ispočetka puštala vaterpoliste »Primorca« u zimski bazen jer nijesu gotove kabine za presvlačenje. Vidi mo i mi sada da su se predomislili i da ih puštaju da treniraju a što se tiče presvlačenja, nije važno, mi smo svi u ljeto svjedoci kako se gol golcat poneko šetka preko bazena i pere onu rabotu ispod tuša da je nebi so nagrizla.

Sudije našeg područja toliko su oduševile svojim suđenjem sve stručnjake iz zemlje i inostranstva da im je, čujemo ovih dana, stiglo veliko priznanje. Sa mo će oni voditi utakmice budućeg svjetskog fudbalskog prvenstva za čorave.

Komisija za takmičenje područja Kotor registrovala je postignutim rezultatom utakmicu podmlatka između »Bokelja« i »Lovčena« iako su igrači »Lovčena« fizički napali sudiju. Kako čujemo, ovakva odluka obrazložena je time što sudija nije ostao na mjestu mrtav nego je samo nokautiran.

U slijedećem vaterpolu prvenstvu države zna se skoro sigurno ko će biti prvak kao i ko će se boriti za opstanak. Međutim, sa velikim nestrpljenjem i iščekivanjem očekuje se duel »starih« prijatelja, se kretara i komesara lige.

UDIJEJELITE SIROMAHU !!!

IZDAJE: OMLADINSKA RADNA ZADRUGA — KOTOR

Za izdavača odgovara: BOROE STJEPAN

Stampa: Stamparsko preduzeće »A. Paltašić« — Kotor